

3. Horáčkovi

Matyáš chodí do čtvrté třídy. Má hrozně ježaté vlasy, které mu trčí na všechny strany, a legrační kulatý nosík. Když jsem na něj hodně rozčilený, říkám mu "bambulo" a on mně na oplátku "vypelichané koště". Ale aby nedošlo k mýlce, jinak se k sobě chováme velmi mile a spořádaně.

Ve škole Matyáš pěkně zlobí a domů nosí samé poznámky. Paní Horáčková si vždycky povzdechne: "Matyáši, Matyáši! Copak neumiš být aspoň někdy hodný?"

Již i já jsem ho musel trochu pokárat, a to tehdy, když paní učitelce Pampřtkové nalepil před hodinou žvýkačku na židli. "Matyáši, Matyáši!" pravil jsem vážně, "taková hloupost a nerozvážnost. Vždyť ta žvýkačka byla moje nejoblíbenější Huba Buba. Copak jsi ji musel lepit na židli? Víš, jak rád bych si na ní pochutnal? Hochu, hochu, co z tebe bude?" Matyáš jen sklopil oči a začervenal se. Myslím však, že si mé pokárání vzal hluboce k srdci.

Na rozdíl od Matyáše je paní Horáčková učiněný anděl. Hned jsem si ji zamiloval. Má krásné světlé vlasy a oči jako dvě studánky. A je taky moc a moc hodná. Každý den mi schová něco dobrého na zub. Zrovna dneska jsem pod stolem našel nádherný kus salámu. To se rozumí, že umím vždy slušně poděkovat a vždycky se na ni velmi hezky, roztomile usměji. Paní Horáčková je z celé rodiny ta nejhodnější.

Pan Horáček má pořád moc práce, skoro ho doma není vidět. Jenom v sobotu a v neděli vždy vyrazí s celou rodinou na nějaký dlouhý a dobrodružný výlet. Samozřejmě, že i mě, jakožto řádného člena, berou s sebou. Myslím, že jsem se stal oblíbencem rodiny.

A abych nezapomněl, Horáčkovi se také modlí. Vždycky před jídlem a ráno a večer a kdykoli si jen můžete vymyslet. Ze začátku jsem moc nechápal, co to vlastně dělají, ale když mi to pan Horáček vysvětlil, žádná záhada to nakonec nebyla. Řekl mi, že modlit se znamená si prostě s Pánem Bohem povídat. Docela o všem, stejně jako si povídáte s kamarády. A tak si od té doby s Pánem Bohem taky o všem povídám a moc se mi to líbí.

